

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Adam Jakubowski

THE PLACES OF HUMAN
Festival ART&DESIGN2024

Zdjęcie, będące okładką albumu "Sprites" Sexycutts, przedstawia instalację artystyczną, w którą wpisani zostali członkowie zespołu. Wizualna koncepcja tego zdjęcia była inspirowana starożytnymi grobami wojowników i królów, których rytualnie chowano razem z ich orężem i dobytkiem. W centralnej części zdjęcia muzycy zostali ułożeni w harmonijny sposób, otoczeni swoimi atrybutami, które symbolizują ich osobowości oraz zainteresowania. Każdy przedmiot znajdujący się na zdjęciu należy do artystów, co podkreśla autentyczność historii, którą chcą opowiedzieć oraz pozwala bliżej ich poznać. Kompozycja w kształcie serca stanowi bezpośrednie nawiązanie do osobistego charakteru muzyki, symbolizuje jedność zespołu oraz relacje między członkami, a ich twórczością. Forma ta jest też bezpośrednim nawiązaniem do kwiatu Sylfionu - rośliny istniejącej za czasów starożytnego Rzymu, od której najprawdopodobniej pochodzi obecnie nam znany symbol serca. Ziele to miało ogromną wartość, traktowano je jako lekarstwo na wszystko. Było też pierwszą udokumentowaną rośliną, która wymarła z powodu działań człowieka. Nawiązanie do tego symbolu na zdjęciu wskazuje muzykę jako odpowiedź na wszystkie zmartwienia człowieka i wyraża nadzieję aby ta nigdy nie umarła.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Tytus Popławski

THE PLACES OF HUMAN
Festival ART&DESIGN2024

Jeżeli relację fotografii z człowiekiem przedstawimy jako linię, linię położoną równolegle do linii czasu, linii zaczynającej się w nieskończonej przeszłości i biegnącej w niekończącą się przyszłość (tak sobie większość z nas wyobraża czas), to możemy stwierdzić, że większość szeroko pojętej fotografii odnosi się do przeszłości, zatrzymuje moment, dokumentuje przestrzeń i emocje w czasie.

W fotografii, którą się zajmuję, którą tworzę, chcę się skupić na tej części linii, która jest w przyszłości. Taka fotografia ma na celu pobudzenie człowieka do myślenia, zastanowienia się, gdzie jest i po co jest. Przeniesienie wręcz odbiorcy na poziom transcendentny, w którym "logos" jako myśl, słowo i sens budowane są na relacji: na relacji człowieka z człowiekiem i na relacji człowieka z przestrzenią.

Kulturowo w Europie początek historii człowieka ma miejsce w Raju, tam jest Adam i Ewa. Razem i w relacji, w relacji ze sobą i przyrodą są początkiem naszej historii. Eden jest więc miejscem, gdzie zaczynam moją historię: fotografia "The place of Human" pokazuje ludzi, Adama i Ewę w relacji i poszukiwaniu drogi i sensu.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Aleksandra Jakuć

WATER RECONSTRUCIONS

Festvial ART&DESIGN2024

Refleksje Księżycowe to interaktywna instalacja artystyczna, która zgłębia zjawisko odbicia światła w wodzie, przenosząc odbiorcę w świat wizualnych i sensorycznych doświadczeń inspirowanych naturą. Praca opiera się na grze światła, ruchu oraz odbicia.

Centralnym elementem instalacji jest szklana kula, pełniąca rolę, która emituje światło. Kula ta unosi się nad stalową konstrukcją przypominającą studnię, w której znajduje się woda. Odbija się w niej światło, tworząc iluzję księżyca na tafli wody. Odbiorca, pochylając się nad tą konstrukcją, dostrzega nie tylko światło "księżyca", ale również własne odbicie – co symbolicznie wprowadza go do dzieła, czyniąc jego obecność częścią całej kompozycji.

Wokół stalowej formy studni umieszczone są interaktywne elementy, które umożliwiają odbiorcy manipulowanie odbiciami na powierzchni wody. Każdy z tych elementów odzwierciedla subtelne ruchy w naturze, które wpływają na odbicia i fale na wodzie. Jeden z interaktywnych przedmiotów pozwala na delikatne poruszanie wodą, tworząc na jej powierzchni falę. Inny, przypominający ruch patyka prowadzony po wodzie, wprowadza dodatkowy, chaotyczny ruch na powierzchni, który zniekształca odbicie światła.

Kolejny obiekt – stalowa kula zawieszona na lince – imituje efekt rzutu kamieniem na wodę, wprowadzając dynamiczne fale rozchodzące się po tafli.

Całości dopełnia aluminiowy okrąg zawieszony na ścianie, który nawiązuje do samego księżyca – odbija światło, ale nie emituje własnego, co odzwierciedla rzeczywisty fenomen księżycowego blasku jako światła odbitego. Ta symboliczna forma stwarza wrażenie jakby czekała na odbicia, będąc tym samym obiektem statycznym, który ulega ciągłej zmianie.

Instalacja Refleksje Księżyca wprowadza odbiorców w świat, gdzie światło, woda i materia łączą się.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

CENTRALA Simone De Iacobis Małgorzata Kuciewicz

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

Basen z wodą przepływającą

Wody Wisły nie płyną prosto i w jednorodnym tempie, nie poruszają się drogą najkrótszą. Pod pozornie jednorodną taflą rzeka jest zmienna. Sama tafla nigdy nie jest martwa, zawsze drga. Miejscami jest gładka i matowa, gdzie indziej pełna zmarszczeń i refleksów. Z drobnych pofałdowań, smug, ze zmian w odbłaskach i z zawirowań możemy czytać jak ułożyły się strugi prądowe, jak wygląda dno i przepływ. Dynamikę wód moglibyśmy bezpiecznie poznawać w akwenie rekreacyjnym, założonym na wiślanym dopływie. Basen z wodą przepływającą dzięki modelunkowi niecki pozwala doświadczyć każdego z dziewięciu typów nurtu:

1. wartkiego po obrzeżu (rynna),
2. łagodnego (płań),
3. laminarnego (płoso z głębiną),
4. powracającego (odchyłka),
5. stagnującego (zastoisko),
6. przyspieszonego (zwężka),
7. rwącego (bystrze nad wypłycciem),
8. wznoszącego (głęбочki),
9. wsteczno-wirowego (pławisko).

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

CENTRALA Simone De Iacobis Małgorzata Kuciewicz

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

Rozproszone obserwatorium zjawisk atmosferycznych

Miejsca do obserwacji zjawisk optycznych w atmosferze, które są wynikiem obecności wody w stanie lotnym. Obserwatorium wspomaga czytanie wyglądu nieba, a tym samym przyrodniczych zmian, które się na nim obrazują. Woda zawieszona w przestrzeni rozprasza, pochłania, załamuje lub odbija promienie słoneczne i wywołuje malownicze efekty. Natężenie niektórych zjawisk zależy od nasycenia powietrza parą wodną, brak możliwości obserwacji innych wynika ze zmian w obiegu wody, gęstości powietrza, jego zmętnieniu. Obserwatorium składa się z dziesięciu form architektonicznych, terenowych i kompozycji ogrodowych. Prezentujemy dwie: "Dolmen" do obserwacji zniekształceń tarczy Słońca, które ujawniają niewidoczne uwarstwienia atmosfery, jej budowę, rozkład temperatur i gęstości powietrza oraz "Platformę" do obserwacji chmur, w tym nowych dla Warszawy Noctilucent (obłoków srebrzystych), Asperitas (chropowatych), Mammatus (bąbelkowych).

Projekt jest realizowany przez Małgorzatę Kuciewicz w ramach stypendium artystycznego m.st. Warszawy.

Fotografia: Simone De Iacobis, 25 lipca 2024, godz. 5:15.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

HYDROZA

WATER RECONSTRUCIONS

Festvial ART&DESIGN2024

MILENA SOPORWSKA

Jako dziecko bardzo lubiłam przebywać w wodzie. Rodzice często zabierali mnie nad morze. Woda stała się dla mnie symbolem relaksu. W najtrudniejszym okresie pandemii ciągnęło mnie nad rzekę, jezioro. Woda zawsze kojarzyła mi się z odpoczynkiem. Z ciepłą kąpielą po długim, męczącym dniu. Z oczyszczeniem.

Przez wodę, jako symbol oczyszczenia w religii chrześcijańskiej, weryfikowano spółkujące z diabłem czarownice. Na tym polegała tzw. próba wody. Oskarżoną – skrepowaną, nagą lub w samej bieliźnie – wrzucano do najbliższego zbiornika wodnego. Tonięcie stanowiło dowód na niewinność, wypłynięcie na powierzchnię skutkowało torturami i procesem, który na ogół kończył się na stosie.

Mimo że wielu ówczesnych duchownych i prawników zwracało uwagę na omylność i brutalność próby wody, dla przeciętnego człowieka publiczne pławienie było jednoznacznym dowodem winy.

Chciałabym odzyskać trochę tej wody. Może trochę dla siebie, może trochę dla oskarżonych. Poprzez szereg bazujących na jej działaniu zabiegów (al)chemicznych z emulsją fotograficzną, wędrując przez obrazy z dzieciństwa, tarota czy historii sztuki, powracam do jej medytacyjnych właściwości.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

HYDROZA

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

JAGODA MALANIN

Astrida Neimanis mówi “Podobnie jak głębokie oceany, które zawierają cząstkowe zapisy z poprzednich epok geologicznych, woda zachowuje nasze antropomorficzne sekrety, nawet jeśli wolelibyśmy o nich zapomnieć. Nasza odległa, a także bliższa przeszłość powraca do nas, zarówno w strugach, jak i powodziach.”

Cykl fotografii jest związany z utratą raju i pożegnaniem z nim, to próba opowiedzenia historii o złudzeniu. To wypowiedź o tęsknocie za tym lepszym światem, a jednocześnie świadomość tego, że jest to raj pęknięty, skażony, już wysuszony, utopia nie do odzyskania. Pisklę w jajku bez wody, węże czekające na nasz błąd, wszystko co bujne, ale już wysychające, skażone możliwością rozkładu. Myślałam, że jedyną odpowiedzią na utratę raju jest dotyk, mozolne roztapianie lodu, myliłam się.. Co też wpisuje się w tekst Neimanis. Bo kto będzie płakał po nas ostatni.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

HYDROZA

WATER RECONSTRUCIONS

Festvial ART&DESIGN2024

KATARZYNA ŚLESIŃSKA

Postrzegając wodę jako żywą istotę o wewnętrznej wartości, hydrofeminizm kwestionuje tradycyjny pogląd na wodę jako towar, który można kupić i sprzedać. Wzywa do bardziej etycznego podejścia do zarządzania wodą, do poszanowania praw wszystkich żywych istot.

Skupiłam się na paradoksie podkreślonym przez Neimanis, paradoksie, który dotyczy faktu, że – mimo bycia ciałami wodnymi, mimo kwestii upłynnienia, przeciekania przez siebie i wszelkiego rodzaju wchłaniania – opieramy się ‘‘całkowitemu upłynnieniu’’. Zebrałam elementy chroniące przed wodą, stworzone dla i przez człowieka.

WATER LIFE

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

HYDROZA

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

KATARZYNA RYSIAK

WYKRACZA POZA PŁEĆ

HYDROFEMINIZM

RYTMY.
ODPŁYWY,
PRZYPŁYWY

JESTEŚMY CAŁOŚCIĄ.
TU I TERAZ,
W PRZYSZŁOŚCI
I W PRZESZŁOŚCI

OBIEG ZAMKNIĘTY

HIPERMORZE

ŚNIEG=WODA=ŁZA

WODNA PERSPEKTYWA.
JAKA JEST NASZA SYTUACJA?
NASZA=PLANETY

ZAPISANE SEKRETY

ESENCJA FIZJOLOGICZNA
I EMOCJONALNA

100 LITRÓW

RÓŻNE FUNKCJE,
RÓŻNY SKŁAD CHEMICZNY

SUMA WSZYSTKICH ŁEZ

ŁZY

WODA ODŻYWIA,
PRZENIKA,
ŁĄCZY

ZAORANE LICA PŁUGIEM ŁEZ

W JAKI SPOSÓB URATOWAĆ TO CO ZOSTAŁO SKAŻONE?

JAK OCHRONIĆ TO CO JEST CZYSTE?

ZWIĘKSZENIE REGULACJI

INTRAPERSONALNE
INTERPERSONALNE

OCZYSZCZENIE

WSPÓLNE DOŚWIADCZENIE,
UNIWERSALNE DLA WSZYSTKICH LUDZI

SUMA WSZYSTKICH ŁEZ,
CIEKÓW, ZBIORNIKÓW,
PŁYNÓW FIZJOLOGICZNYCH

NOWA ETYKA:
SOLIDARNOŚĆ,
ANTYKAPITALIZM,
ANTYKOLONIALIZM

CZYSTY JAK ŁZA

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

HYDROZA

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

JADWIGA JANOWSKA

“Jeśli w każdym momencie została cząstka mnie, ile zostanie mnie na potem?”
Na początku istnienia fotografii portretowej część osób uważała, że za każdym razem, kiedy ktoś robi im zdjęcie, zabiera im fragment duszy. Część ich na zawsze pozostanie w fotografii, w momencie zatrzymanym.

Aby poradzić sobie z ciężkimi przeżyciami ludzie dysocjują, czyli oddzielają się od otaczającego świata. Są w nim obecni ciałem, ale nie duchem. Mogą patrzeć na siebie „z boku”. Wiadomo, że księżyc wpływa na przyływy i odpływy mórz i oceanów. Niektórzy wierzą, że pełnia księżyca może determinować przejścia z manii w depresję, nasilić objawy depresji.

„W przyrodzie nic nie ginie” – tak mówi przysłowie. Emocje i nasze doświadczenie zostają z nami, przeszłość oddziałuje na teraźniejszość, a ta będzie działała na przyszłość. Tak jak woda drąży skałę, tak doświadczenia nas kształtują.

W cyklu używam zdjęć na których zostałam uwieczniona, czy to w postaci autoportretów, czy zdjęć zrobionych mi przez innych ludzi.

Chodzę, obserwuję, sprawdzam. Patrzę na swoje życie z perspektywy, jak na nie swoje istnienie, nie moją historię. Próbuję empatyzować z bohaterką, znaleźć punkty styczne z dysocjacyjnego obrazu, połączyć go w jedną całość.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

HYDROZA

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

IGA MROZIAK

„Woda, która płynie w tobie, buduje mój dom” to refleksja nad tajemniczą naturą oraz nieposkromioną siłą oceanu. Miniaturowe repliki znanych przestrzeni, takich jak sypialnia czy sala muzealna, stają się częścią zatopionego świata. W końcu woda może być zarówno źródłem życia, jak i środkiem zniszczenia, a raz zatopione, nasze ciała zamieniają się w płynną jedność – pozbawione indywidualnego kontekstu i wszelkich przynależności, stają się na powrót własnością Świata.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Joanna Miklaszewska-Sierakowska

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

See- Saw to wielki błękit... zawiera żywioł jakim jest ocean i zagadkę istnienia....
Uspokaja, wciąga i porywa w przestrzeń nieznana a pełną życia...
Pleksi soczewkowa pokrywająca fotografie morza powoduje moment ruchu fal...
jest to zapętlony ruch... płynące i powracające fale... Efekt ten jest widoczny
podczas dziecięcej zabawy huśtania się na huśtawce... Woda to życie...
a dzieciństwo to sposób na nie...

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Jeremi Mroziński Maciej Solarek

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

Projekt Międzynarodowych warsztatów na Dunaju, którego inspiracją był spływ tratwą z Warszawy do Gdańska:

Celem przedsięwzięcia jest stworzenie platformy pływającej, a następnie spływ Dunajem - z Wiednia do Budapesztu. Po drodze studenci wydziałów projektowych, położonych nad rzeką, będą brali udział w warsztatach projektowych, skupionych na rozbudowie tratwy.

Ideą przyświecającą przedsięwzięciu jest chęć poznania, nawiązania przyjaźni, oraz współpraca ze studentami z różnych krajów i kultur.

Płynąca rzeka jest w sposób symboliczny i praktyczny, doskonałym narzędziem integracji i przekraczania granic geograficznych i kulturowych.

Z każdej z kolejnych szkół na trasie rejsu, zaprosimy po 5 osób studenckich, by wzięły one udział w dwudniowym rejsie tratwą. Następnie przez kolejnych pięć dni wspólnie będziemy szukać rozwiązań projektowych na problemy zaobserwowane podczas spływu. W ramach warsztatów, znalezione rozwiązania zaimplementujemy do konstrukcji barki, tak aby pod koniec rejsu, statek stał się symbolem międzynarodowej współpracy.

**WATER
LIFE**

Festival

ART&DESIGN 2024

WATER LIFE

Justyna Żak

WATER RECONSTRUCIONS

Festvial ART&DESIGN2024

“Bezpośrednią inspiracją dla projektu "ZNIKAM" stała się moja wędrówka szlakiem dookoła masywu Mont Blanc, którą odbyłam w sierpniu 2023 roku. Widok cofających się lodowych jeziorów widziany z przełęczy, dźwięk pękania lodu niosący się po dolinach, był dojmująco smutny i niepokojący, jak również daleki od poczucia komfortu stając się symptomem zmieniającej się rzeczywistości”.

Jednym z najbardziej dramatycznych przejawów kryzysu klimatycznego jest topnienie lodowców górskich w Alpach. Naukowcy alarmują, że do 2050 roku może zniknąć znacząca ich połowa. Zjawisko to nie tylko zmieni krajobraz, zagrażając górnemu ekosystemowi, ale będzie miało ogromny wpływ na nasze środowisko podnosząc poziom mórz, co w znacznym stopniu zmniejszy dostępność wody pitnej. W procesie realizacji formą dla powstających obiektów stały się bryły lodu, zastępując tradycyjnie wykorzystywane w tym celu formy drewniane. Pod wpływem wysokiej temperatury szkła, lód w sposób stopniowy ulegał nieodwracalnemu procesowi topienia przybierając każdorazowo inny kształt. Zapisem przestrzennym i dokumentacją stały się jedyne w swoim rodzaju szklane wazony. Szok termiczny powstały w wyniku zetknięcia gorącej masy szkła z lodem tworzy na powierzchni dmuchanych przedmiotów pęknięcia. Pęknięcia powtórnie ogrzane w przestrzeni pieca hutniczego scalały się tworzyć dekoracyjną siatkę na ściankach.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Konrad Fleszar

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

AlgeaAirPurify to modułowy system instalacji zintegrowany z technologią wychwytu dwutlenku węgla z atmosfery przy wykorzystaniu alg słodkowodnych. Zasadniczą funkcją projektu jest przechowywanie, a naczelnym założeniem redukcja śladu węglowego produktu. Projekt modułowej instalacji powstał na bazie analizy trzech aspektów: zmian klimatycznych i odpowiedzi sztuk projektowych na ten problem, wykorzystaniu alg w kontekstach globalnego ocieplenia oraz konstrukcji drewnianych z wykorzystaniem łączeń wyłącznie z drewna. Systemy technologiczne wykorzystane w projekcie zostały zaimplementowane z struktur elektrowni algowych.

W prezentowanym projekcie, poprzez wykorzystanie gatunku alg *Chlorella Vulgaris*, która będąc bogatym źródłem mikro- i makroelementów i może stać się wartościowym elementem codziennej diety, projekt wpisuje się nurt miejskiego rolnictwa jako przykład wertykalnej uprawy roślin. Istotnym elementem pracy koncepcyjnej były konsultacje specjalistyczne w Katedrze Botaniki Uniwersytetu Pedagogicznego KEN w Krakowie, dzięki którym technologia hodowli alg w elektrowniach mogła z powodzeniem zostać zaimplementowana do mniejszej skali obiektu.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Monika Rościszewska

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

Przestrzeń, w jakiej przebywamy Pomija aspekt ciała jako całości, nie tylko funkcjonalność, ale również Biebrzę pod uwagę organizm, który połączony jest haptyczny i wraz z odczuwa, otaczająca go przestrzeń, kolor czy światło oddziałuje na kondycję psychiczno-fizyczną organizmu.

Woda jest częścią pradawnego, to w niej odczuwamy ukojenie, to ona daje swobodę naszemu ciału, to w morzu wypoczywamy, swoją strukturą wypełnia przestrzenie, dopasowuje się, jest materią budulcową, jest inspiracją, w której zawarte są informacje świata. Jako artystka-rzeźbiarka pracuję między innymi w materii szkła, które swoją krystaliczną i organiczną formą nawiązuje do wody.

Cykl prac „Stan przejściowy” nawiązuje do przetrwania kruchości, autentyczności w dobie cywilizacji, gdzie współpraca między tym, co aktualne, a tym, co prądowe, spleta się. Trudno jest żyć w opozycji do zmieniającego się świata, jednak postawa, jaką przyjmujemy względem natury, definiuje nas, bycie z nią w zgodzie jest częścią nas samych, postawa, którą przyjmujemy, w znaczącym stopniu wpływa na dalsze pokolenia, to zbiorowa odpowiedzialność za świat.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Tomasz Siuda

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

W obszarze moich aktualnych zainteresowań znajdują się dwie perspektywy, które poddaję eksploracji jako twórca i fototerapeuta. Pierwsza to perspektywa, jednostkowa, indywidualna. Druga perspektywa jest globalna, wręcz planetarna. Obie je splata wątek śmierci, żałoby i roli wody w tych procesach. Śmierci jednostki i kwestiom pochówku przyglądam się jako członek kolektywu Instytutu Dobrej Śmierci w którym eksplorujemy możliwości nowych form pochówku. Jedną z najnowszych opcji przywrócenia ciała naturze po śmierci jest akwamacja. To niskoemisyjna forma alternatywna do kremacji, polegająca na rozpuszczeniu ciała w wodzie w specjalistycznym urządzeniu w którym tkanki miękkie ulegają rozpuszczeniu. Druga perspektywa to obieg wody w naturze i konsekwencje jego zaburzenia wynikające ze zmian klimatycznych. Obszar ten traktuje jako swoiste towarzyszenie w umieraniu poprzez rejestrację filmową i fotograficzną w trakcie ekspedycji w rejony górskich szczytów Ameryki Południowej i dorzeczy Amazonii.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Agata Skupniewicz

THE PLACES OF HUMAN
Festvial ART&DESIGN2024

W „LABORATORIUM. RE: al_l_ity ~ liquid borders” otwieram rozważania na temat wysp, motywów podróży i sposobów ich odbywania, a także koncepcji granic – geograficznych, politycznych, wewnętrznych.

Pretekstem do rozpoczęcia interdyscyplinarnego projektu stała się moja wyprawa na Majorkę i obcowanie z przestrzenią zlokalizowanego tam Archiwum Planas – gromadzącego zbiory z lat 50.–70. XX wieku, przypadających na okres rozwoju turystyki masowej. Podróż, przekładaną w czasie z uwagi na COVID-19, siłą rzeczy poprzedziły wędrówki w przestrzeni cyfrowej. Dopiero „tranzyt ciała” na wyspę pozwolił mi przekroczyć kolejną poznawczą granicę.

Szczególnie zainteresowały mnie płynne ograniczenia charakteryzujące tereny wyspy. Pierwotnie wyznaczone przez uwarunkowania przyrodnicze, pokonywane były przez człowieka, który stawiał wtórne bariery i podziały, demonstrując tym samym swoją pozycję i poddając krajobraz zewnętrznej presji.

Prace tkam podróżując w przestrzeniach i czasie. Część z nich powstała w oparciu o materiały archiwalne, które unaoczniają proces budowania zbiorowych wyobrażeń na temat Majorki. Osią łączącą prace jest idea wspomnień – indywidualnych i zbiorowych. W konsekwencji, współczesny pejzaż wyłania się w swojej dychotomii między ograniczeniem a dostępem, wnętrzem a zewnętrzem, przeszłością a teraźniejszością.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Weronika Lucińska

WATER RECONSTRUCIONS
Festvial ART&DESIGN2024

Na moją twórczość składają się instalacje artystyczne, obiekty z pogranicza art-designu i rzeźby ceramiczne, często z elementami szkła. W większości tych działań woda jest głównym źródłem inspiracji lub też współtworzącym je materiałem. W pracach odwołuję się do symbolicznego znaczenia wody, wykorzystuję również jej charakterystyczne właściwości. Każdy z cykli prac to inna opowieść o wodzie, opowiadająca o jej wyjątkowości, niebezpieczeństwach z nią związanych, wydobywająca jej hipnotyzujące piękno lub nawiązująca do posthumanistycznych wizji świata.

Najnowsze projekty to próba uchwycenia kształtu wody pod jej najbardziej niestałą postacią: pary wodnej. Zjawiska efemeryczne, ich zmienność i ulotność przeniosłam na mającą przeciwstawne asocjacje materię ceramiczną. Celem projektu było odnalezienie niemal niematerialnej, zmiennej kolorystycznie i fakturowo struktury na organicznych, płynnych, dzięki użyciu koła garnarskiego, obiektach ceramicznych, przypominającej rosę, mgłę, płynące chmury, a jednak zatrzymujące ten ulotny efekt na stałe.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Damian Kołodziejczyk

THE PLACES OF HUMAN
Festival ART&DESIGN2024

W moich poszukiwaniach najbliższa jest mi fotografia dokumentalna, na którą składa się fotografia krajobrazu, architektury, reportażu, portretowa i uliczna. Bardzo przyciąga mnie prowincja, gdzie mam bardzo dużo spokoju oraz przestrzeni. Otwarta przestrzeń jest moim spokojem, a można to zobaczyć w mojej fotografii.

Tutaj, w Pyzdrach i Wielkopolsce mam większe możliwości ze względu na dobre poznanie tego terenu. Znajomość mojego otoczenia pozwala mi na wyszukiwanie elementów, które są w tej przestrzeni nowe i zadziwiające. Szukam takich miejsc, które odbiegają od innych, gdzie w danym obszarze znajduje się pewna rzecz, czy sytuacja, która jest odmienna, nietypowa. Takie czytanie przestrzeni oczywiście nie jest łatwe, potrzeba lat doświadczenia żeby to zrozumieć, a przede wszystkim dobrze poznać obszar, który się fotografuje. Kadry które przedstawiam są najczęściej w formie minimalizmu.

Przykładem jest fotografia ze Słupcy. Pokazuje ona jezioro w okresie zimowym, a na środku znajduje się dawny kemping służący pewnie jako schronienie dla wędkarzy. Jest bardzo dobrze wpisany w krajobraz. Zadziwia pomysłowością. Nie często spotyka się przyczepę kempingową na jeziorze. Co może spotkać mnie wędrując przez okoliczny krajobraz? Zasadną to co przyniesie życie, tak, podążam za jego nurtem.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Grzegorz Krzysztofik

THE PLACES OF HUMAN
Festival ART&DESIGN2024

Projekt „Śląsk Taneczny” realizuję od roku 2020. Do projektu zaprosiłem osoby związane z szeroko rozumianym „Teatrem Tańca”. W projekcie „Śląsk Taneczny” chcę zmierzyć się z fotograficznym stereotypem Śląska. Z stereotypem który ukazuje Śląsk jedynie jako miejsce związane z kopalniami i ciężkim przemysłem. Z stereotypem, który w kadrach ukazuje jedynie familoki, hałdy węgla, upadłe hutnicze hale, dzieci na trzepakach oraz bezrobotnych górników.

Chcę pokazać współczesny Śląsk jako miejsce zmian i ewolucji, nie tylko architektoniczno – przestrzennej (dokumentacja przestrzeni miejskiej), ale również pokoleniowej oraz kulturowej (udział tancerzy i tancerek).

Projekt ten jest również poszukiwaniem mojej własnej kulturowej tożsamości, miejsca które może (lub nie może?) mnie zdefiniować, jako „Ślązaka”, lub jako osobę „urodzoną na Śląsku”.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Konstancja Nowina-Konopka

THE PLACES OF HUMAN
Festvial ART&DESIGN2024

Autorka podejmuje próbę wizualnego zapisu współczesnej słowiańskiej konstrukcji kulturowej. Odnajdywanie wizualnych śladów owej konstrukcji wobec wątków materialnych pozostałości nie jest proste, tym bardziej w dobie globalizacji, która w przypadku kultury nie jest zjawiskiem ostatnich stuleci lecz dużo bardziej złożonych procesów zakorzenionych we wspólnym dziedzictwie antycznej Grecji i chrześcijańskiej ekspansji kulturowej.

Czy w zunifikowanym i skomercjalizowanym świecie, na wspólnym obrusie fleksyjnej morfologii jest sens sklejać rozbitą w proch glinianą dzban?

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Jakub Dziewit

THE PLACES OF HUMAN
Festival ART&DESIGN2024

Bród to „płytkie miejsce rzeki, jeziora lub stawu, przez które można przejść lub przejechać na drugi brzeg” (SJP PWN). To także jedno ze słów wskazywanych jako źródło nazwy miejscowości Dołhobrody, w której mieszkała moja babcia, a ja spędziłem praktycznie całe dzieciństwo. Być może gdzieś obok tej wioski ludzie przechodzili kiedyś brodem przez Bug.

Bród to praca wydzielona z cyklu Zakola, w ramach którego dokumentuję dziką, nieuregulowaną rzekę Bug od jej źródeł w Ukrainie aż do jej ujścia do Wisły. Punktem wyjścia do była fotografia wykonana koło słupa granicznego nr 1055, ulokowanego na jednym z zakoli Bugu, w tym miejscu oddzielającego Polskę od Ukrainy. Stojąc tam 270° widnokręgu to kraj ogarnięty wojną – kilkanaście metrów rzeki decyduje o tym, czy można się czuć bezpiecznie, czy też w ciągłym zagrożeniu. W miejscu tym znalazłem się jednak z powodów rodzinnych – niedaleko mieszkała moja babcia, a za jej stodołą znajduje się jezioro, które w rzeczywistości jest starym korytem rzeki – co kilka lat wylewającej i przesuwającej się po mapie, zmuszającej rolników do pływania po swoich polach w płytkich łodziach i tratwach.

Dla mnie widok rzeki był ucieczką przed stresem wojny i pandemii, szukaniem ulęgałek, patrzeniem na spokój płynącej wody. Stojąc po drugiej stronie, szukanie brodu w tej rzece teraz to jak próba przekroczenia Styksu.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Leszek Górski

THE PLACES OF HUMAN
Festival ART&DESIGN2024

Wycinek rzeczywistości, szczegół, detal, to jest to, co mnie interesuje w fotografii. Mikro-opowieść. Znajdzie się też pikantny dowcip opowiedziany dla rozrywki oglądającego. Wszystko w kontekście i w odniesieniu do człowieka, który jest głównym, choć często osobiście nieobecnym bohaterem. Bo człowiek nie musi być widoczny na zdjęciu, żeby był obecny. Nasze otoczenie świadczy o nas, o tym, kim jesteśmy. Jak żyjemy, czego potrzebujemy i ku czemu zdążamy. Każda fotografia dodaje część tej wiedzy.

Człowiek na moich zdjęciach to element kompozycji, wpasowany w mocny punkt kadru. Nie interesują mnie jego indywidualne cechy, myśli czy poglądy. Nie obchodzi mnie stan jego zdrowia, kondycja. Spłaszczam go do postaci z kreskówek, tak jak spłaszczam moje kadry unikając nadużywania perspektywy czy wieloplanowości zanotowanych sytuacji.

Moich prac nie konstruuje konceptualnie, rejestruje rzeczywiste i istniejące stany. Szukam geniuszu siły sprawczej człowieka. Szukam pozytywnej energii w dziele. Szukam dowodów na istnienie cywilizacji.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Mateusz Kowalczyk

THE PLACES OF HUMAN
Festvial ART&DESIGN2024

Przez całe życie przeżywamy wiele sytuacji, które zapamiętujemy. Przez długi czas magazynowane są w naszej pamięci, ale jednak nie wszystkie pamiętamy z pełną szczegółowością. Wydobywane wspomnienia podlegają często zniekształceniom, które są spowodowane przez czas jak i rangę emocjonalną jaka towarzyszyła danemu momentowi życia. Istnieje wiele form ułatwiających przypomnienie danej sytuacji, jednym z nich jest fotografia.

Często to właśnie spojrzenie na obraz, który został wykonany przy danej chwili wywołuje w nas wspomnienie sytuacji, które miało miejsce. Czasami to nawet nie jest zdjęcie a jakaś rzecz lub miejsce. Wiele czynników może wpłynąć na działanie naszej pamięci.

**WATER
LIFE**

*Festival
ART&DESIGN 2024
WATER LIFE*

Natalia Kabanow

THE PLACES OF HUMAN
Festvial ART&DESIGN2024

"Odkąd scena przy Zapolskiej jest okupowana przez dyktaturę złego gustu, szukamy dla siebie innych miejsc" – tak w 2016 r. mówiliśmy w reakcji na odgórną destrukcję Teatru Polskiego we Wrocławiu. Wraz z aktorami reżyserami i ludźmi teatru rozpoczęliśmy serię działań performatywnych, to był naturalny, szczery gest, który gniew i sprzeciw przeistoczył w energię twórczą. W zamian, otrzymaliśmy ogromne wsparcie przyjaciół, środowiska artystycznego i co bardzo ważne widzów.

Wyszliśmy z instytucji, zeszliśmy do podziemia, w ten sposób powstał Teatr Polski w Podziemiu.

Fotografia z performansu pt. „Globus Polski”, wg koncepcji Oskara Sadowskiego, mówi o przestrzeni teatralnej którą stał się kontener, a akcja wydarzenia była oglądana na żywo przez widzów i transmitowana kamerą 360 na Facebooku. Udało mi się wtedy precyzyjnie przejść przez tłum widzów żeby zajrzeć do środka, udało mi się złapać ułamek sekundy w którym podczas improwizacji niespodziewanie wiadro sztucznej krwi zamiast ścian, zalało twarz aktorki. Tak powstało to dramatyczne ujęcie, które dosłownie obrazuje temperaturę, energię i emocje tamtego czasu.